LÆGEMIDDELSTYRELSEN
DANISH MEDICINES AGENCY

28. november 2025

PRODUKTRESUMÉ

for

Wellicox, injektionsvæske, opløsning

0. D.SP.NR

28226

1. VETERINÆRLÆGEMIDLETS NAVN

Wellicox

Lægemiddelform: injektionsvæske, opløsning
Styrke: 50 mg/ml

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Hver ml indeholder:

Aktivt stof:
Flunixin (som flunixinmeglumin) 50 mg
(svarende til 83 mg flunixinmelaglumin)

Hjælpestoffer:

Kvalitativ sammensætning af hjælpestoffer og andre bestanddele	**Kvantitativ sammensætning, hvis oplysningen er vigtig for korrekt administration af veterinærlægemidlet**
Phenol	5,0 mg
Natriumformaldehydsulfoxylat	2,5 mg
Dinatriumedetat	0,1 mg
Natriumhydroxid	
Propylenglycol	207,2 mg
Fortyndet saltsyre til pH justering	
Vand til injektionsvæske	

Farveløs til svag gullig opløsning, klar og stort set uden partikler.

3. KLINISKE OPLYSNINGER

3.1 Dyrearter, som lægemidlet er beregnet til

Kvæg, hest, svin.

3.2 Terapeutiske indikationer for hver dyreart, som lægemidlet er beregnet til

Kvæg:
Supplerende terapi til behandling af luftvejssygdomme hos kvæg, endotoksæmi og akut mastitis.
Lindring af akut inflammation og smerter i forbindelse med muskuloskeletale lidelser.
Reduktion af postoperative smerter i forbindelse med afhorning hos kalve på under 9 uger.

Hest:
Lindring af akut inflammation og smerter i forbindelse med muskuloskeletale lidelser.
Lindring af visceral smerte i forbindelse med kolik.
Supplerende behandling af endotoksæmi på grund af eller som følge af post-kirurgisk eller medicinske tilstande eller sygdomme, der resulterer i nedsat blodcirkulation i mave-tarm-kanalen.
Febernedsættende.

Svin:
Supplerende terapi til behandling af luftvejssygdomme hos svin.
Supplerende behandling af postpartum dysgalactia (Mastitis- Metritis-Agalactia) syndrom hos søer.
Lindring af akut inflammation og smerter i forbindelse med muskuloskeletale lidelser.
Reduktion af postoperative smerter efter kastration og halekupering hos pattegrise.

3.3 Kontraindikationer

Må ikke anvendes til dyr med hjerte-, lever- eller nyresygdom eller til dyr, hvor der mulighed for ulceration eller blødning i mave-tarm-kanalen.
Må ikke anvendes i tilfælde af overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne.
Må ikke anvendes, hvis hæmatopoiesen eller hæmostasen er svækket.
Må ikke anvendes i tilfælde af kolik forårsaget af ileus og i forbindelse med dehydrering.

3.4 Særlige advarsler

Ingen.

3.5 Særlige forholdsregler vedrørende brugen

Særlige forholdsregler vedrørende sikker brug hos de dyrearter, som lægemidlet er beregnet til:

Skal injiceres langsomt, da der kan forekomme livstruende symptomer på chok på grund af lægemidlets indholdet af propylenglycol.
Det er kendt, at Non-steroide anti-inflammatoriske lægemidler (NSAID'er) har tokolytisk virkning og potentielt kan forsinke fødslen ved at hæmme de prostaglandiner, der er vigtige signalstoffer for fødslens igangsættelse. Anvendelsen af veterinærlægemidlet i den umiddelbare postpartum-periode kan forstyrre livmoders involution og udvisning af fosterhinder og resultere i tilbageholdelse af placenta.

Veterinærlægemidlet bør have en temperatur så tæt på legemstemperatur som muligt. Injektionen bør straks afbrydes ved de første tegn på chok, og chokbehandling iværksættes om nødvendigt.
Anvendelse af NSAID'er til hypovulæmiske dyr eller dyr i chok bør være underlagt en vurdering af fordele og risici udført af den ansvarlige dyrlæge på grund af risikoen for nyretoksicitet.

Anvendelse af veterinærlægemidlet til meget unge (kvæg, hest: mindre end 6 uger gamle) såvel som til ældre dyr kan indebære yderligere risici. Hvis en sådan anvendelse ikke kan undgås, bør der foretages omhyggelig klinisk monitorering. Den underliggende årsag til smerte, inflammation eller kolik bør bestemmes, og når det er hensigtsmæssigt, bør antibiotika eller rehydreringsbehandling gives samtidig.
NSAID'er kan forårsage hæmning af fagocytose, og derfor bør passende antimikrobiel behandling etableres ved behandling af inflammatoriske tilstande i forbindelse med bakterielle infektioner.

Særlige forholdsregler for personer, der administrerer veterinærlægemidlet til dyr:

Dette veterinærlægemiddel kan forårsage overfølsomhedsreaktioner (allergi). Ved overfølsomhed over for non-steroide anti-inflammatoriske lægemidler såsom flunixin og/eller propylenglycol bør kontakt med veterinærlægemidlet undgås. I tilfælde af overfølsomhedsreaktioner, søg lægehjælp og vis indlægssedlen eller etiketten til lægen.
Dette veterinærlægemiddel kan forårsage hud- og øjenirritation. Undgå kontakt med hud eller øjne. Vask hænderne efter brug. I tilfælde af utilsigtet kontakt med huden vaskes det berørte område straks med rigelige mængder vand.
I tilfælde af utilsigtet kontakt med øjnene ved hændeligt uheld skylles øjnene straks med rigelige mængder vand. Hvis hud- og/eller øjenirritation fortsætter, søg straks lægehjælp og vis indlægssedlen eller etiketten til lægen.

Utilsigtet selvinjektion kan forårsage smerte og inflammation. I tilfælde af utilsigtet selvinjektion ved hændeligt uheld, søg straks lægehjælp og vis indlægssedlen eller etiketten til lægen.

Laboratorieundersøgelser på rotter med flunixin har vis tegn på føtotoksiske effekter. Gravide kvinder bør anvende veterinærlægemidlet med stor forsigtighed for at undgå utilsigtet selvinjektion.

Særlige forholdsregler vedrørende beskyttelse af miljøet:

Flunixin er toksisk for ådselædende fugle. Må ikke administreres til dyr, der kan indgå i den vilde faunas fødekæde. Ved dødsfald eller aflivning af behandlede dyr, skal det sikres, at det afdøde dyr ikke er tilgængeligt for den vilde fauna.

3.6 Bivirkninger

Kvæg:

Ikke almindelig (1 til 10 dyr ud af 1.000 behandlede dyr):	Reaktion ved injektionsstedet (såsom irritation på injektionsstedet og hævelse på injektionsstedet).
Sjælden (1 til 10 dyr ud af 10.000 behandlede dyr):	Leversygdom. Nyreforstyrrelse (nefropati, papillær nekrose)[1]. Anafylaksi (f.eks. anafylaktisk chok, hyperventilation, kramper, kollaps, død)[2].
Meget sjælden (< 1 dyr ud af 10.000 behandlede dyr, herunder enkeltstående indberetninger):	Ataksi[2]. Blod og lymfesystem forstyrrelse[3], Blødning. Forstyrrelse i fordøjelseskanalen (mave-tarm-irritation, mave-tarm-ulceration, blødning i fordøjelseskanalen, kvalme, blod i fæces, diarré)[1]. Forsinket fødsel[4], dødfødsel[4], tilbageholdt placenta[5]. Nedsat appetit.

[1] Især hos hypovolæmiske eller hypotensive dyr.
[2] Efter intravenøs administration. Ved indtræden af de første symptomer skal administrationen stoppes øjeblikkeligt, og om nødvendigt bør anti-chokbehandling påbegyndes.
[3] Abnormaliteter i blodtal.
[4] Ved en tokolytisk effekt, der er induceret af hæmning af syntesen af prostaglandiner, som er ansvarlige for igangsættelse af fødsel.
[5] Hvis produktet anvendes i perioden efter fødsel.

Hest:

Ikke almindelig (1 til 10 dyr ud af 1.000 behandlede dyr):	Reaktion ved injektionsstedet (så som irritation og hævelse på injektionsstedet).
Sjælden (1 til 10 dyr ud af 10.000 behandlede dyr):	Leversygdom; Nyreforstyrrelse (nefropati, papillær nekrose)[1]. Anafylaksi (f.eks. anafylaktisk chok, hyperventilation, kramper, kollaps, død)[2].
Meget sjælden (< 1 dyr ud af 10.000 behandlede dyr, herunder enkeltstående indberetninger):	Ataksi[2]. Blod og lymfesystem forstyrrelses[3], Blødning. Forstyrrelse i fordøjelseskanalen (mave-tarm-irritation, mave-tarm-ulceration, blødning i

	fordøjelseskanalen, kvalme, blod i fæces, diarré)[1]. Forsinket fødsel[4], dødfødsel[4], tilbageholdt placenta[5]. Ophidselse[6]. Muskelsvaghed[6]. Nedsat appetit.

[1] Især hos hypovolæmiske eller hypotensive dyr.
[2] Efter intravenøs administration. Ved indtræden af de første symptomer skal administrationen stoppes øjeblikkeligt, og om nødvendigt bør anti-chokbehandling påbegyndes.
[3] Abnormaliteter i blodtal.
[4] Ved en tokolytisk effekt, der er induceret af hæmning af syntesen af prostaglandiner, som er ansvarlige for igangsættelse af fødsel.
[5] Hvis produktet anvendes i perioden efter fødsel.
[6] Kan forekomme ved utilsigtet intra-arteriel injektion.

Svin:

Ikke almindelig (1 til 10 dyr ud af 1.000 behandlede dyr):	Reaktion på injektionsstedet (såsom misfarvning af huden på injektionsstedet, smerter på injektionsstedet, irritation på injektionsstedet og hævelse på injektionsstedet)[1].
Sjælden (1 til 10 dyr ud af 10.000 behandlede dyr):	Leversygdom; Nyreforstyrrelse (nefropati, papillær nekrose)[2].
Meget sjælden (< 1 dyr ud af 10.000 behandlede dyr, herunder enkeltstående indberetninger):	Anafylaksi (f.eks. anafylaktisk chok, hyperventilation, kramper, kollaps, død)[3]; Ataksi[3]. Blod og lymfesystem forstyrrelse[4], blødning. Forstyrrelse i fordøjelseskanalen (mave-tarm-irritation, mave-tarm-ulceration, blødning i fordøjelseskanalen, opkast, kvalme, blod i fæces, diarré)[2]. Forsinket fødsel[5], dødfødsel[5], tilbageholdt placenta[6]. Nedsat appetit.

[1] Løser sig spontant inden for 14 dage.
[2] Især hos hypovolæmiske eller hypotensive dyr.
[3] Efter intravenøs administration. Ved indtræden af de første symptomer skal administrationen stoppes øjeblikkeligt, og om nødvendigt bør anti-chokbehandling påbegyndes.
[4] Abnormaliteter i blodtal.

[5] Ved en tokolytisk effekt, der er induceret af hæmning af syntesen af prostaglandiner, som er ansvarlige for igangsættelse af fødsel.
[6] Hvis produktet anvendes i perioden efter fødsel.

Indberetning af bivirkninger er vigtigt, da det muliggør løbende sikkerhedsovervågning af et veterinærlægemiddel. Indberetningerne sendes, helst via en dyrlæge, til enten indehaveren af markedsføringstilladelsen eller dennes lokale repræsentant eller til den nationale kompetente myndighed via det nationale indberetningssystem. Se indlægssedlen for de relevante kontaktoplysninger.

3.7 Anvendelse under drægtighed, laktation eller æglægning

Drægtighed:

Veterinærlægemidlets sikkerhed er blevet fastlagt hos drægtige køer og søer . Brug ikke veterinærlægemidlet inden for 48 timer før forventet fødsel hos køer og søer.
Veterinærlægemidlets sikkerhed under drægtighed er ikke fastlagt hos hopper. Må ikke anvendes under hele drægtigheden.
Laboratorieundersøgelser med rotter har vist føtotoksicitet af flunixin efter intramuskulær administration ved maternotoksiske doser såvel som en forlængelse af drægtighedsperioden.
Veterinærlægemidlet bør kun administreres inden for de første 36 timer efter fødslen efter en vurdering af fordele/risici udført af den ansvarlige dyrlæge, og behandlede dyr bør overvåges for tilbageholdt placenta.

Fertilitet:
Veterinærlægemidlets sikkerhed er ikke fastlagt hos tyre, hingste og orner beregnet til avl. Må ikke anvendes til avlstyre, avlshingste og avlsorner.

3.8 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Administrer ikke andre non-steroide anti-inflammatoriske lægemidler (NSAID'er) samtidig eller inden for 24 timer efter hinanden. Administrer ikke kortikosteroider samtidigt. Samtidig brug af andre NSAID'er eller kortikosteroider kan øge risikoen for mave-tarm-ulceration.
Nogle NSAID-præparater kan være stærkt bundet til plasmaproteiner og konkurrere med andre stærkt bundne lægemidler, hvilket kan forårsage toksiske virkninger.
Flunixin kan nedsætte virkningen af nogle antihypertensive lægemidler ved at hæmme prostaglandinsyntesen, såsom diuretika, ACE-hæmmere (angiotensin-konverterede enzymhæmmere) og betablokkere.
Samtidig administration af potentielt nefrotoksiske lægemidler (f.eks. aminoglykosid-antibiotika), bør undgås.

3.9 Administrationsveje og dosering

Kvæg: intramuskulær og intravenøs anvendelse.
Svin: intramuskulær anvendelse.
Hest: intravenøs anvendelse.

Kvæg:

Supplerende terapi til behandling af luftvejssygdomme hos kvæg, endotoksæmi og akut mastitis og lindring af akut inflammation og smerte i forbindelse med muskuloskeletale lidelser
2,2 mg flunixin/kg kropsvægt (2 ml pr. 45 kg) én gang dagligt intramuskulært eller intravenøst. Gentag efter behov med 24-timers intervaller i op til 3 på hinanden følgende dage.
Hvis dosisvolumen overstiger 8 ml ved intramuskulær anvendelse, bør det opdeles og injiceres i to eller treområder. Hvis mere end tre områder er nødvendige, bør den intravenøse administrationsvej anvendes.

Reduktion af postoperative smerter i forbindelse med afhorning hos kalve på mindre end 9 uger
En enkelt intravenøs administration af 2,2 mg flunixin pr. kg kropsvægt (2 ml pr. 45 kg), 15-20 minutter før proceduren.

Hest:
Lindring af akut inflammation og smerter i forbindelse med muskuloskeletale lidelser og febernedsættelse
1,1 mg flunixin/kg kropsvægt (1 ml pr. 45 kg) én gang dagligt i op til 5 dage i henhold til klinisk respons.

Lindring af visceral smerte i forbindelse med kolik
1,1 mg flunixin/kg kropsvægt (1 ml pr. 45 kg). Gentag en eller to gange, hvis kolik opstår igen.

Supplerende behandling af endotoksæmi på grund af eller som følge af post-kirurgiske eller medicinske tilstande eller sygdomme, der resulterer i nedsat blodcirkulation i mave-tarm-kanalen
0,25 mg flunixin/kg kropsvægt hver 6.-8. time eller 1,1 mg flunixin/kg kropsvægt én gang dagligt i op til 5 på hinanden følgende dage.

Svin:
Supplerende terapi til behandling af luftvejssygdomme hos svin, supplerende behandling af postpartum dysgalactia (Mastitis- Metritis-Agalactia) syndrom hos søer, lindring af akut inflammation og smerter i forbindelse med muskuloskeletale lidelser
2,2 mg flunixin/kg kropsvægt (2 ml pr. 45 kg) én gang dagligt i op til 3 på hinanden følgende dage. Injektionsvolumen bør begrænses til maksimalt 4 ml pr. injektionssted.

Reduktion af postoperative smerter efter kastreration og halekupering hos pattegrise
En enkelt administration af 2,2 mg flunixin/kg kropsvægt (0,2 ml pr. 4,5 kg), 15-30 minutter før proceduren.

Der skal udvises særlig forsigtighed med hensyn til nøjagtigheden af doseringen, herunder brugen af passende doseringsenhed og omhyggelig estimering af kropsvægt. For at sikre korrekt dosering bør kropsvægten bestemmes så nøjagtigt som muligt.

Gummiproppen kan penetreres op til 10 gange. Ved behandling af store antal dyr, anbefales brug af automatsprøjte.

3.10 Symptomer på overdosering (og, hvis relevant, nødforanstaltninger og modgift)

Overdosering er forbundet med gastrointestinal toksicitet. Ataksi og koordinationsproblemer kan også forekomme. I tilfælde af overdosering, bør der gives symptomatisk behandling.

Kvæg:
Hos kvæg forårsagede intravenøs administration af tre gange den anbefalede dosis ingen bivirkninger.

Hest:
Føl, der fik en overdosis på 6,6 mg flunixin/kg kropsvægt (dvs. 5 gange den anbefalede kliniske dosis), havde mere mave-tarm-ulceration, større ceacum patologi- og ceacum petekkier score end kontrolføl. Føl behandlet med 1,1 mg flunixin/kg kropsvægt i 30 dage intramuskulært udviklede mavesår, hypoproteinæmi og nyrepapillær nekrose. Nekrose af nyrecrest blev observeret hos 1 ud af 4 heste behandlet med 1,1 mg flunixin/kg kropsvægt i 12 dage.
Hos heste kan der efter intravenøs injektion af tre gange den anbefalede dosis observeres en forbigående stigning i blodtrykket.

Svin:
Svin behandlet med 11 eller 22 mg flunixin/kg kropsvægt (dvs. 5 gange eller 10 gange den anbefalede kliniske dosis) havde en øget miltvægt. Misfarvning på injektionsstederne, som forsvandt over tid, blev observeret med højere forekomst eller alvorlighed hos svin behandlet med højere doser.
Hos svin blev der ved 2 mg /kg 2 gange dagligt observeret en smertefuld reaktion på injektionsstedet og en stigning i leukocyttal.

3.11 Særlige begrænsninger og betingelser for anvendelse, herunder begrænsninger for anvendelsen af antimikrobielle og antiparasitære veterinærlægemidler for at begrænse risikoen for udvikling af resistens

Ikke relevant.

3.12 Tilbageholdelsestid(er)

Kvæg:

Slagtning:	4 dage (intravenøs anvendelse)
	31 dage (intramuskulær anvendelse)
Mælk:	24 timer (intravenøs anvendelse)
	36 timer (intramuskulær anvendelse).

Svin:

Slagtning:	24 dage (intramuskulær anvendelse).

Hest:

Slagtning:	5 dage (intravenøs anvendelse).
Mælk:	Må ikke anvendes til heste, hvis mælk er bestemt til menneskeføde.

4. FARMAKOLOGISKE OPLYSNINGER

4.1 ATCvet-kode:

QM01AG90

4.2 Farmakodynamiske oplysninger

Flunixinmeglumin er et non-steroidt anti-inflammatorisk lægemiddel med analgetiske og antipyretiske egenskaber. Flunixinmeglumin virker som en reversibel non-selektiv hæmmer af cyklooxygenase (både COX 1 og COX 2 former), et enzym i arachidonsyrekaskadevejen, som er ansvarlig for omdannelse af arachidonsyre til cykliske endoperoxider. Som følge heraf reduceres syntesen af eicosanoider, som er vigtige mediatorer af den inflammatoriske proces involveret i feber, smerteopfattelse og vævsinflammation. Gennem sin virkning på arachidonsyre-kaskaden hæmmer flunixin også produktionen af thromboxan, en potent blodplade pro-aggregator og vasokonstriktor, som frigives under blodkoagulation. Flunixin udøver sin antipyretiske virkning ved at hæmme prostaglandin E2-syntesen i hypotalamus. Selvom flunixin ikke har nogen direkte effekt på endotoksiner, efter at de er blevet dannet, reducerer det produktionen af prostaglandiner og reducerer dermed de mange effekter af prostaglandin-kaskaden.
Prostaglandiner indgår i de komplekse processer, der er involveret i udviklingen af endotoksisk chok.
På grund af prostaglandiners involvering i andre fysiologiske processer, ville COX-hæmning også være ansvarlig for forskellige bivirkninger, såsom mave-tarm-skade eller nyreskade.

4.3 Farmakokinetiske oplysninger

Efter intravenøs administration af flunixinmeglumin til heste og ponyer i en dosis på 1,1 mg/kg, passer lægemidlets kinetik til en to-kompartment model. Det viste en hurtig fordeling (fordelingsvolumen 0,16 l/kg) med en høj andel af binding til plasmaproteiner (større end 99%). Eliminationshalveringstiden var mellem 1 og 2 timer. En AUC0-15t på 19,43 µg·t/ml blev bestemt. Udskillelsen foregik hurtigt, hovedsageligt gennem urinen, hvor koncentration nåede sit maksimum 2 timer efter administration.
Efter 12 timers intravenøs injektion var 61% af den administrerede dosis genfundet i urinen.

Hos kvæg blev der efter administration af en dosis på 2,2 mg/kg intravenøst opnået maksimale plasmaniveauer på mellem 15 og 18 µg/ml 5-10 minutter efter injektion. Mellem 2 og 4 timer senere blev der observeret en andet plasmakoncentrations peak (muligvis på grund af enterohepatisk kredsløb), mens koncentrationerne efter 24 timer var mindre end 0,1 µg/ml. Hos kvæg, efter intramuskulær administration af flunixin i en dosis på 2 mg/kg, observeres en maksimal koncentration på ca. 2,5 µg/ml 30 minutter efter injektion. Flunixinmeglumin distribueres hurtigt til organer og kropsvæsker (med høj persistens i inflammatorisk ekssudat), med en distributionvolumen mellem 0,7 og 2,3 l/kg. Eliminationshalveringstiden var ca. 4 til 7 timer. Med hensyn til udskillelse foregik dette hovedsageligt gennem urin og afføring. I mælk blev stoffet ikke påvist, og i de tilfælde, hvor det blev detekteret, var niveauerne ubetydelige (<10 ng/ml).

Hos svin blev der efter intramuskulær administration af 2,2 mg/kg flunixinmeglumin påvist en maksimal plasmakoncentration på ca. 3 µg/ml ca. 20 minutter efter injektion. Biotilgængeligheden, udtrykt som en brøkdel af den absorberede dosis, viste sig at være 93 %. Fordelingsvolumen var 2 l/kg, mens eliminationshalveringstiden var 3,6 timer.

Udskillelse (hovedsageligt som uændret lægemiddel) forekom primært i urinen, men blev også påvist i fæces.

Miljøoplysninger
Flunixin er toksisk for ådselædende fugle, men lav eksponering forventes at føre til lav risiko.

5. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

5.1 Væsentlige uforligeligheder

Da der ikke er undersøgelser vedrørende eventuelle uforligeligheder, må dette veterinærlægemiddel ikke blandes med andre veterinærlægemidler.

5.2 Opbevaringstid

Opbevaringstid for veterinærlægemidlet i salgspakning: 3 år.
Opbevaringstid efter første åbning af den indre emballage: 28 dage.

5.3 Særlige forholdsregler vedrørende opbevaring

Må ikke opbevares over 25 °C efter første åbning af den indre emballage.

5.4 Den indre emballages art og indhold

50, 100 eller 250 ml farveløst hætteglas af Type II glas, forseglet med chlorobutyl gummiprop og aluminium-forsegling med en flip-off hætte på.
50, 100 eller 250 ml gennemsigtigt hætteglas af flerlagsplastik (polypropylen/ethylenvinylalkohol/polypropylen) med bromobutyl gummiprop med aluminiumshætte.
1 hætteglas per æske.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

5.5 Særlige forholdsregler vedrørende bortskaffelse af ubrugte veterinærlægemidler eller affaldsmaterialer fra brugen heraf

Lægemidler må ikke bortskaffes sammen med spildevand eller husholdningsaffald.

Benyt returordninger ved bortskaffelse af ubrugte veterinærlægemidler eller affaldsmaterialer herfra i henhold til lokale retningslinjer og nationale indsamlingsordninger, der er relevante for det pågældende veterinærlægemiddel.

6. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Ceva Santé Animale
8 rue de Logrono
33500 Libourne
Frankrig

Repræsentant
Ceva Animal Health A/S
Porschevej 12
7100 Vejle

7. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

50207

8. DATO FOR FØRSTE TILLADELSE

27. maj 2013

9. DATO FOR SENESTE ÆNDRING AF PRODUKTRESUMÉET

28. november 2025

10. KLASSIFICERING AF VETERINÆRLÆGEMIDLER

BP.

Der findes detaljerede oplysninger om dette veterinærlægemiddel i EU-lægemiddeldatabasen.

(https://medicines.health.europa.eu/veterinary).